

Pica 1de la vinya de la Soleia

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Vinya de La Soleia, al sud del nucli urbà
Emplaçament
Alçada: Entre la BV-2249 i el Torrent de Can Mata
195

Coordenades:

Latitud: 41.46333
Longitud: 1.8273
UTM Est (X): 402067
UTM Nord (Y): 4590857

Classificació

Número de fitxa 08222 - 201
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Té mancances per la falta d'ús i de manteniment
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08220A012000010000PY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 27/03/2013 - 01:00

Descripció

Conjunt format per un dipòsit doble de planta rectangular (1'22 x 0'77 m) i 70 cm de fondària i un dipòsit adossat de secció circular (50 cm de diàmetre de boca). Cada dipòsit mesura 50 x 57 cm. Estan descoberts i fets de maons de 10 cm d'amplada, sense arrebossar. El dipòsit circular està excavat a la roca i feia 2 o 2'5 metres de profunditat, però està mig colgat per sedimentació. Quan funcionava es recollia l'aigua de la terrassa que feia pendent i conduïa l'aigua al dipòsit, on hi havia (encara es conserva) un petit canal amb una pedra que servia per filtrar els elements vegetals i pedres més grosses i evitar que caiguessin al fons. En aquest cas, també trobem les restes del dipòsit per desfer la calç amb aigua, procés previ a la barreja amb el sulfat de coure. És de planta rectangular i mesura 1 metre d'amplada per 57 cm.

Observacions:

En aquesta vinya hi ha ceps centenaris.

Història

Es tracta d'un dipòsit d'aigua en el qual es feia el "caldo bordelès" (boullie bordelaise), i que es feia barrejant aigua i calç amb sulfat de coure per sulfatar la vinya. Segons informació oral facilitada pel senyor Jaume Ponnou, en aquesta vinya hi havia 6 o 7 piques com aquesta, però només se'n conserven tres. Era habitual la freqüència de piques en les vinyes, per tal d'anar carregant la sulfatadora, que es portava a l'esquena, a mesura que s'anava sulfatant la vinya. Per tal d'estalviar un esforç innecessari a l'hora d'anar al punt de magatzematge; i també per poder recollir més aigua en diferents dipòsits, i tenir-ne suficient per fer la quantitat de "caldo" necessari.

